

9A:7

Fråga om preskription av kommuns skyldighet att betala tillbaka för högt uttagna va-avgifter.

Genom Vattenöverdomstolens dom den 19 april 1990, som vann laga kraft, ålades Lidingö kommun viss återbetalningsskyldighet mot en fastighetsägare i det s k Sticklingeområdet, sedan det konstaterats att kommunen där tagit ut för höga anläggningsavgifter.

H.K. yrkade med hänvisning härtill att kommunen skulle förpliktas att återbetala del av en i maj 1980 erlagd anläggningsavgift för vatten och avlopp, avseende den i Sticklinge belägna fastigheten, med 7 647 kronor 60 öre jämte viss ränta.

Han anförde: Det är otillbörligt att kommunen inte automatiskt utan anmodan återsänder pengar som inkasserats på felaktiga grunder. Det borde åligga kommunen att skriftligen informera fastighetsägaren personligen om att han har pengar att fordra och att dessa utbetalas efter ansökan som måste inkomma senast viss dag. En preskriptionstid måtte rätteligen räknas från den dag då det i domstol blev klarlagt att kommunen felaktigt debiterat för hög anläggningsavgift för vatten och avlopp.

Kommunen bestred yrkandet och anförde: Den rättsliga grunden för bestridandet är att H.K:s fordran är preskriberad. Skulle Va-nämnden finna att så inte är fallet, vitsordar kommunen att återbetalningsskyldighet föreligger. H.K:s fordran tillkom den dag då han betalade in den med för högt belopp debiterade va-avgiften till kommunen. Så skedde, enligt vad som framgår av inbetalningskvittot, den 20 maj 1980, varefter inbetalningen bokfördes hos kommunen den 21 maj 1980. H.K:s skriftliga krav på återbetalning kom in till kommunen den 28 maj 1990, dvs. mer än tio år efter fordringens tillkomst, och således efter det att fordringen hade preskriberats.

Va-nämnden yttrade:

Vad kommunen uppgett om tidpunkterna för betalning av anläggningsavgiften och för kravet på återbetalning har lämnats obestritt av H.K. Uppgifterna stöds dessutom av inbetalningskvitto och inkomststämpel. Det får härigenom anses klarlagt att mer än tio år förflutit mellan betalningstillfället och återkravet.

För H.K:s fordran gäller en tioårig preskriptionstid räknat från tillkomsten. Fordringen uppkom den dag då anläggningsavgiften betalades. Vid sådant förhållande och då vad H.K i övrigt anfört inte föranleder annan bedömning, är fordringen att anse som preskriberad. H.K:s talan skall därför lämnas utan bifall.

Va-nämnden ogillade H.K:s talan.

Beslut: 1991-11-11, BVa 56

Mål nr: Va 112/91

H.K. överklagade och yrkade bifall till sin vid Va-nämnden förda talan. Kommunen bestred ändring.

Vattenöverdomstolen yttrade:

Parterna har anfört och åberopat samma omständigheter som vid Va-nämnden. Vattenöverdomstolen gör samma bedömning som Va-nämnden gjort.

Vattenöverdomstolen fastställde Va-nämndens avgörande.

Dom: 1992-06-24, DTVa 9

Mål nr: TVa 1382/91

H.K. överklagade vidare men Högsta domstolen beviljade inte prövningstillstånd.